

Madagascar – Return of the pumps

Ons avontuur zit er al een tijdje op, we zijn weer volledig opgenomen in de westerse maatschappij en het Malagassische stof is na enkele wasbeurten opgelost. Desondanks flitsen er elke dag willekeurige herinneringen van die bijzondere periode door ons hoofd: de dieselgeur van de hoofdstad, de overladen fruitstalletjes langs de weg, het gezang van kinderen en hun enthousiasme in de ontmoeting met een vreemdeling, dat symbool staat voor het onvoorwaardelijke optimisme van de allerarmsten van Madagascar.

Na weken van voorbereiding met Sara de Wit, de voorzitter van de Dennis Bouva Foundation, vertrokken we in de ochtend van woensdag 25 februari richting Parijs, vanwaar ons vliegtuig naar Antananarivo zou vertrekken. De verwachte euforische stemming om zo'n prachtig avontuur aan te gaan, was verminderd door de politieke spanningen in de hoofdstad van dat moment. Toch besloten we te gaan, echter, het doel van het slaan van drie nieuwe pompen voor de DBF, werd in overleg met onze Malagassische projectleden een maand uitgesteld totdat de politieke rivalen tot rust waren gekomen.

Na een maand doorgebracht te hebben buiten de hoofdstad vertrokken we met chauffeur Baba, projectleider Carole en lokale gids Naina naar onze bestemming in het zuidoosten van Madagascar, het dorp Marofarihy. Na twee lange dagen gereden te hebben over slingerweggetjes door de bergen kwamen we aan in het dorp. We passeerden de lokale markt, waar alle verbaasde gezichten van de lokale bevolking al snel omsloegen in herkenning en euforie.

Het eerste dat opviel was de pomp, die het eerste team onder leiding van onze voorzitter Sara had gemaakt. Een aantal vrouwen stond naast een groot bord met Dennis Bouva Foundation erop te wachten totdat de emmers van hun voorgangers gevuld waren met schoon drinkwater. Dit was voor ons een enorme stimulans om direct aan de slag te gaan, maar niet voordat er uitgebreid voetbal werd met alle kinderen uit het dorp op het grasveldje voor onze tijdelijke woning.

De twee daaropvolgende weken hebben we de drie reeds geslagen pompen geëvalueerd met de lokale comités, die de pompen onderhielden. Alles verliep naar tevredenheid. De pompen waren voor iedereen toegankelijk, ze werkten naar behoren, er werd volop gebruik van gemaakt en het belangrijkste: het aantal ziektegevallen onder kinderen ten gevolge van cholera en diarree was met 90% gedaald ten opzichte van het jaar ervoor.

Met deze wetenschap in het achterhoofd hadden we vol optimisme al snel drie locaties gevonden voor het slaan van nieuwe pompen. Wat ons het meest is bijgebleven van deze zoektocht waren de oude waterputten, waar mensen uit dronken. Bruingroen water waar mens en dier direct uit dronken. Voor geen goud zou een van ons hier een slok uit nemen in de wetenschap direct geïnfecteerd te worden.

Na drie zware weken waarin we onder andere geteisterd zijn door een cycloon, die over het land raasde en een politieke crisis, stonden er drie nieuwe pompen, waardoor een kleine drie duizend mensen toegang hebben tot schoon drinkwater.

Een resultaat waarop we ontzettend trots zijn en dat ons stimuleert snel terug te keren naar een gebied op aarde, waar overleven een dagelijks gegeven is. Mede door uw giften en steun kunnen we die strijd verzachten en direct de kwaliteit van leven verbeteren.

Bart Blaauw en Marije Veenstra